

Становище

НА

ДОЦ. Д-Р ЗОРНИЦА ПЕТРОВА

ПРЕПОДАВАТЕЛ ПО ПИАНО И КЛАВИРЕН СЪПРОВОД

В АМТИИ „ПРОФ. АСЕН ДИАМАНДИЕВ“

В КАТЕДРА „ПИАНО И АКОРДЕОН“ КЪМ ФАКУЛТЕТ „ МУЗИКАЛНА ПЕДАГОГИКА“

ЗА ПРИСЪЖДАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНА И НАУЧНА СТЕПЕН „ДОКТОР“

НА

Галина Георгиева Георгиева

ПО ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ 8.3. “МУЗИКАЛНО И ТАНЦОВО ИЗКУСТВО“

ПО НАУЧНА СПЕЦИАЛНОСТ “МУЗИКОЗНАНИЕ И МУЗИКАЛНО ИЗКУСТВО“

ВЪВ ВОКАЛЕН ФАКУЛТЕТ , КАТЕДРА „КЛАСИЧЕСКО ПЕЕНЕ“

ПРИ НМА „ПРОФ. ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ“

НА ТЕМА:

**СПЕЦИФИКА НА КОЛОРАТУРНОТО ПЕЕНЕ В ОПЕРНОТО
ТВОРЧЕСТВО НА ДЖОАКИНО РОСИНИ. ИЗПЪЛНИТЕЛКИ НА
НЯКОИ ВОКАЛНИ ПАРТИИ ОТ ЕПОХАТА НА КОМПОЗИТОРА**

Запознах се внимателно с биографичните сведения, творческата справка и дисертационния труд на докторантката Галина Георгиева. Признавам, че те събуждат ярък интерес априорно и не само заради съчетаването на два напълно различни професионални ареала като оперното пеене и правото. Впечатлява дългогодишното задълбочено и целенасочено развитие и в двете области, както и сериозното вокално обучение, съчетало работа с изявени вокални педагози от различни поколения като доц. Лиляна Жабленска, доц. Констанца Вачкова, диригента проф. Борис Хинчев, проф. Илка Попова, доц. д-р Николай Моцов.

Галина Георгиева представя значителен в своите количествени измерения репертоар от вокални шедьоври , който успешно и упорито надгражда през годините. Впечатлява и мащаба на нейната концертна дейност с различни оркестрови формации

и диригенти. Към това следва да прибавим многобройните отличия на докторантката: Тя е финалистка на Втори национален конкурс за млади оперни певци „Христо Бръмбаров“, носител е на „Втора“ награда и наградата на Съюза на българските композитори за най-добро изпълнение на произведение от български автор за арията на Калина от операта „Имало едно време“ от Парашкев Хаджиев на Първия национален академичен конкурс за певци и инструменталисти, организиран от СУ „Св. Кл. Охридски“. Носител е и на „Специалната награда на Съюза на юристите в България за 2016 година за най-високи достижения във вокално-музикалното изкуство“.

Що се отнася до Дисертационния труд на тема „Специфика на колоратурното пеене в оперното творчество на Джоакино Росини. Изпълнителки на някои вокални партии от епохата на композитора“, то той е ситуиран в Увод, три глави и Заключителен дял.

Уводната статия ясно очертава кръга от проблеми, съставляващи **предмета на дисертацията**, който може да се обобщи като: набелязване на характерни музикално-естетически белези на росиниевото творчество, като обновяващо оперното изкуство от началото на 19 век, както и определяне теситурната универсалност на част от певците-съвременници като основна база за богатото колоратурно наследство на композитора. Авторката определя ясно **целите и задачите си на изследване** в търсене на връзките между певческата изпълнителска практика на епохата и нейното отражение върху стилистиката на росиниевите оперни партии.

Първа глава на дисертационния труд е озаглавена: Росини и ролята му за развитието на вокално- изпълнителското изкуство и обновлението на оперния жанр през първата половина на 19 век. Специфика на стила и колоратурната изразност. Исторически предшественици на росиниевата вокална школа. Тук Галина Георгиева умело съчетава историческото изложение на биографичните данни за композитора с аналитичния подход към тях. Фактологията, свързана с живота и изключителните музикални дарби на Джоакино Росини се разглеждат в причинно- следствена връзка с хронологията на вокалното му творчество и с особеностите на реформаторското му композиционно мислене. Умело и с разбиране се третират структурните нововъведения на композитора по отношение на традиционната *aria da capo* и утвърдилата се в неговото творчество *la solita forma*. Според авторката: „**виртуозността и пищното украсяване проникват във**

всички части на арията, често ставайки неразделна част и съществен елемент и от кантилената“. (стр. 30) А по- нататък се акцентира върху „певческата насоченост на творчеството на композитора, която е негов основен приоритет и смисъл. Тя е въплътена в единната сплав между мелодичност и виртуозност, обхванала и кантилената“.(стр. 31) Бих искала да подчертая едно от съществените съждения на докторантката за „ангажираността на ариите и другите солови номера към сценичното действие в съчетание с виртуозно-орнаменталното начало“.(стр. 32) Този „намерен“ музикално- драматургичен баланс е новост, характерна за всички оперни шедеври на Джоакино Росини, която Галина Георгиева извежда компетентно и аргументирано. В Първа глава намират място : типичното „росиниево крешендо“ като динамичен и драматургичен похват, новото отношение към вокалната колоратура, каденците и украшенията, повишените изисквания към певческата виртуозна техника и др. Всички тези белези авторката на труда разглежда и обобщава като характеризиращи многостранната оперна реформа на великия италианец.

Възприемам Първа глава като базисна и по отношение на богатата информация относно педагогическите принципи на Росини. Те са представени изчерпателно , като се оформя следния съществен извод: **„Фактът, че Росини се проявява като експерт в областта на вокалното изкуство и като певец в началото на кариерата си, представлява и един от най-важните фактори, без наличието на който едва ли бихме наследили от него толкова красиво и същевременно удобно за гърлото на певеца белканто в създадените от него опери“.**(стр.47) В тази глава , също така, е обоснована естетическата и вокалната взаимовръзката между традициите на певците- кастрати и повлияните от тях примадони от обкръжението на Росини. Галина Георгиева се спира на теорията за стила „bel canto“ в неговата многостранност- вокална практика, педагогическа система и композиционен стил. Авторката анализира вокално- естетическата концепция на композитора за украшенията, колоратурите и изяществото на стила. Тя прави задълбочени съпоставки на певческата колоратура като ярък белег на красивото пеене в творчеството на Росини, Белини и Доницети, детерминира съществените художествени различия между тях.

Втора глава на дисертационния труд е посветена на „Творческите и вокални портрети на изпълнителките на Росини – съвременнички на композитора. Взаимодействие, обуславящо комплексния творчески резултат“. Този раздел от разработката е стойностен с обширния информационен масив , който предлага относно тясната творческа обвързаност на великия оперен композитор с бляскавото професионално ниво на неговите певици. Тази обвързаност, характеризираща процеса на творческото съзидание от замисъла до крайната му

реализация, мотивира двустранния престиж- на творец и изпълнители. Визираната взаимовръзка е типична за епохата и в частност за Росини и неговите примадони. Напълно логично Галина Георгиева дава подробни биографични и гласови характеристики на певиците, вдъхнали сценичен и музикален живот на виртуозните женски партии: Изабела Колбран, Джудита Паста, Мария Малибран, Джулия Гризи и др. Високо оценявам събраната информация като ярко свидетелство за епохата, манталитета и високия професионален статус на певиците-интерпретатори от ранния 19 –ти век.

Последната- **Трета глава визира: Разновидности и особености на вокалната типология на женските гласове в епохата на Росини. Специфики и универсалност. „Сопрано сфогато“.** Както сама заявява докторантката“ особеностите на женските гласове в епохата на Росини са от решаващо значение за спецификата на колоратурното пеене в оперното му творчество, което от своя страна се явява точно тяхно отражение. Още повече, че изпълнителките на Росини - съвременнички на композитора са притежавали по-особени, редки и характерни вокални качества на фона на съществуващия порядък от гласови типове по онова време. Вокалната класификация и разпределението на репертоара между различните видове гласове силно се отличавали от съвременните стандарти“.Тук Галина се спира на вокалния феномен „сopранo сфогатo“- особен вид глас, съчетаващ кадифения дълбок звук на мецосопрана с виртуозната подвижност и пластичност на певците- кастрати. Тези изключителни гласове притежават ярки характеристики: виртуозитет, голям диапазон, мекота и тембралност, универсална вокална приложимост, наличие на два или повече неизравнени регистри и др.

В заключение искам да изтъкна **основната приносна характеристика** на настоящата дисертация- огромния обем събирателен труд, довел до нас подробен и пълен масив от исторически, естетически и строго певчески сведения, които носят висока познавателна стойност и възможност да се превърнат в отлични професионални ориентири за възпитанието и обучението на оперните интерпретатори. **На базата на всичко това заявявам към уважаемото научно жури пълната си убеденост за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ на Галина Георгиева.**

07.08.2022г.

Пловдив

Изготвил Становицето:

доц. д-р Зорница Петрова

